

man maatte deraf slutte, at det engang vil komme til at staa paa Thingets Dagsorden, men saa vidt er det ikke naaet i de 6 Aar, vi have haft den Fornøielse at se den høitærede Konseilspræsident og Finansminister paa den Plads. — Hvad nu Udringsforslagene angaar, bemærkede den høitærede Minister, at det er fuldkommen rigtig, at der i det subsidiaire Forslag ikke ligger nogen Realitetsforandring, men den formelle Forandring, der ligger deri, tillader jeg mig dog at tillægge en saadan Betydning, at jeg tror, man ikke under nogen Omstændighed bør vedtage Loven, uden at foretage den; thi Folkethinget vil i modsat Fald i Virkeligheden give sit Minde til, at Krigsskatten fra nu af betragtes som en integrerende Del af den almindelige Løbs- og Brændevinsafgift og opgives det Krav, det har paa at faae Krigsskatten eller ialtfald dens Beløb estergivet. Nu er det henimod 17 Aar siden Krigen var, og vi have jo i mange Aar i Træk hørt baade fra Thingets Side og fra Regjeringens Side den fuldstændigste Enighed om, at vore Finanter befandt sig i den mest glimrende Tilstand; desuagtet lader man Folket udrede 3—4 Millioner i Krigsskat. Folkethinget har ved hver givne Leilighed protesteret derimod, krævet, at dette Beløb blev Besolkningen estergivet; den meget ærede Regjering har bestandig modsat sig det. Jeg kan ikke tro, at Folkethinget vil give sit Minde til, at der nu ad indirekte Veie bliver slaet Streg over dette Krav fra Folkethingets Side. Jeg vil tvertimod haabe, at Folkethinget ogsaa ved denne Leilighed giver Regjeringen tilfjende, at det opretholder dette Krav, thi det desværre ikke er istand til at gennemføre det overfor den meget ærede Regjeringens Modstand. — Hvad det principale Forslag angaar, havde den høitærede Minister temmelig svage Argumenter mod det, hvad dets Realitet angaar; han fandt, det gik Producenterne for nær — udtrykte han sig — eller ialtfald meget nær. Det er netop det, det skal. Udsørselsgodtgjørelsen er i hele vor Løbslovgivning behandlet som en Undtagelse. Saavel i den bestaaende Løbslov som i de forskjellige Løbslovsforslag, der fra Regjeringens Side have været fremfattede, har det bestandig staet, at en rettelig betalt Udsørsels-told betales ikke tilbage. Det er Grundsetningen, men desfra gives der visse Undtagelser, som f. Ex. med Brændevin, Sukker og enkelte andre Artikler, hvor Regjeringen efter Omstændighederne finder, at der bør estergives Noget. Denne Grundsetning agter jeg nu ingenlunde at hævde i det Omfang og paa den Maade, at jeg siger, at vi maa komme dertil, at vi overhovedet ikke betale tilbage, det er saa langt fra, men den naavnte Grundsetning er gjældende i vor økonomiske Lov, i vor Løbslov, og deraf følger, at der ikke under nogen Omstændighed gives Mere i Udsørselsgodtgjørelse, end der er erlagt i Afgift,

ikke i noget Tilfælde. Det er det, man maa sørge for, og det er dette Standpunkt, Udvalgets Flertal har søgt at stille sig paa — saavidt muligt. Fuldstændig kan man jo aldrig værges sig imod, naar man skal opstille en Regel, at der jo kan finde en Undtagelse Sted fra den Grundsetning, som man lægger til Grund; men det er den Grundsetning, som egentlig her maa hævdes. Jeg tror ikke, at man har gennemført denne Grundsetning for haardt eller strengt, naar man siger: Vi tage det, som er Gjennemsnittet for den bedst drevne Tredeiel af Brænderierne, med Bestemmelsen om Udsørselsgodtgjørelsen, og det er netop det, som Udvalgets Flertal her har gjort. Det er, som bekendt 32,515,000 Potter Brændevin som der ialt er Spørgsmaal om, og Ribbeltalet for Brænderier er — under 27 Potters Udbytte pr. Lønde Rarrum — 10,880,000, altsaa en Tredeiel af det førnævnte Tal. Ved at tage det, tror jeg ikke, at man kan sige, at man gaar Brænderierne for nær eller meget nær, som den høitærede Minister udtrykte sig. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn's 4de Valgfreds kan have ganske Ret i, at man ikke kan søre noget Bevis for, at der ikke udsøres en Pot Brændevin eller et vist mindre Kvantum fra de mindre Brænderier; men det ærede Medlem maa dog vist give Udvalgets Flertal Ret i den almindelige Udtalelse, at Udsørselen finder Sted og kan naturligvis kun finde Sted fra de bedst drevne Brænderier, som faae et større Udbytte af deres Produktion, og det saameget mere som den store Udsørsel, som har fundet Sted i det sidste Aar, har fundet Sted til en betydelig lavere Pris end den, hvortil Brændevinen er afsat her i Landet, til en Pris, som meget har nærmet sig til de allerbedst drevne Brænderiers Produktionsomkostninger. Den Pris, som er betalt i Hamborg for dansk Brændevin er 26—27 Dre, Godtgjørelsen iberegnet altsaa i Hamborg 16—17 Dre, og mindre end for 15 Dre kan Produktionen ikke finde Sted, altsaa 25 Dre Afgiften iberegnet, det er dog en saa ringe Advance, som tænkes kan. Som jeg før bemærkede, har dette Forhold imidlertid nu forandret sig, idet Prisen i Hamborg er gaaet ned fra 16—17 Dre til 14 Dre pr. Pot, og derved ere de Brænderier, der ikke ligefrem ville følge med Tab til Hamborg, afstaarne fra at udsøre for Diebliffet ad denne Veie. — Det er ganske eiendommelige Forhold, som jeg ikke nærmere skal oplyse, og som ere begrundede i en ringe Kartoffelavl i England og den tydske Udsørselstold paa Mais, som har bevirket, at man hidtil har kunnet udsøre til Hamborg, som hidtil har ligget udenfor den tydske Løbsforening. Disse Forhold ere allerede ophorte og vilde vanstelig kunne antages at gjentage sig, dersom Hamborg falder ind under det tydske Løbsforbund. I det Hele taget er det en saadan Kombination af Omstændigheder, som kun gjentager sig med Mellem-